

Pět minut skoro vypršelo. Moje vlastní hodinky mi prozrazují, že zbývají dvě minuty.

„Ne,“ odpovím. „To není ten pravý důvod, proč tě chci políbit.“

„Že není?“

„Není.“ Kousnu se do spodního rtu. „Chci tě políbit, protože jsi nejrajcovnější holka v tomhle baru.“ Pokrčím rameny. „Navíc je jasný, že oba chceme to samý.“

„Říká kdo?“ zeptá se nedůvěřivě.

„Říká fakt, že od chvíle, kdy jsem za tebou přišel, mi zíráš na rty.“

Přimhouří oči.

„Něco ti povím.“ Lehounce ji pohladím po štíhlé paži. Nedotýkám se jí na nahé kůži, přesto se viditelně zachvěje. „Moji kámoši si myslí, že jsi nevinátko. Varovali mě, že se někoho jako já, někoho velkého a hrubého, budeš bát. Víš ale, co si myslím?“

„Co?“ zašeptá se zatajeným dechem.

„Podle mě se ti velcí a hrubí muži líbí.“ Znovu se k ní skloním. V uchu má perličkovou náušnici s diamantem. Nemůžu si pomoci a špičkou jazyka jí ten drobný šperk olíznu.

Znovu se k mé spokojenosti ostře nadechne.

„Podle mě žádný nevinátko nejsi,“ pokračuju. „Pochybuju, že jsi hodná holčička. Právě teď mi chceš strčit jazyk do pusy a nechat se ode mě přímo tady přede všemi ojet tak tvrdě, až mi přitom rozškrábeš záda do krve.“

Žena hlasitě zasténá.

Právě se začínám domýšlivě usmívat, když mě náhle popadne za zátylek a tvrdě mě políbí.

„Máš pravdu,“ zašeptá mi do rtů. „Nejsem hodná holčička.“

Pták mi ztvdne dřív, než mi dívka pronikne jazykem do úst. A když mi jím proklouzne do pootevře-

ných rtů, tentokrát zasténám já. Chutná po ginu a sexu. Hladově jí polibek oplatím. Jako z dálky k nám doléhá hlasité hvízdání. Vsadím se, že se o to postarali moji noví kámoši makléři, mám však příliš napilno, než abych se ještě stíhal opájet jejich údivem.

Propletu s ní jazyk a jemně jí vklíním nohu mezi hebká stehna. Dám jí pocítit, jak jsem tvrdý.

„Bože,“ zašeptá. Odtrhne se ode mě a v očích se jí zračí čirý chtíč. „Co takhle odtud vypadnout někam do soukromí?“

„Ne. Chci tě teď hned.“ Můj hlas zní jako štěrk.

Několikrát zamrká. „Teď hned?“

„Hmmm.“ Jednou paží ji obejmu kolem pasu a škádli-
vě ji pohladím. „Prý máte na dámách velký kabinky...“

Položí mi dlaň na hrud'. Ne však, aby mě odstrčila. I ona mě škádlí a rozpálenýma očima mi bloudí po těle. Nakloní hlavu a zeptá se: „Co by na to řekla tvoje přítelkyně?“

Hříšně se pousměju. „Řekla by... *Pohni, Johne, potřebuju se udělat.*“

Grace znovu zasténá.

„Přesně, jak jsem si myslel...“ poškádlím ji, moji holku to však nerozhodí.

Občas se mi nechce věřit, že to ona kdysi dávno, když byla v prváku a já omylem zaklepal na její dveře, z nervozity plácala páté přes deváté. Z milé Grace Iversové, do které jsem se zamiloval, se stala takhle odvážná žena, sexy divoška, která se ode mě co nevidět nechá na dámských záchodcích ojet.

Pravda, Grace zvolila tento bar a předem si zkontrolovala čistotu toalet, než souhlasila, že si tu dneska tuhle hru zahrajeme. Takže ano, pořád je ta podivínka, kterou jsem před lety poznal. Zároveň je to ale moje nažhavená a po sexu prahnoucí přítelkyně.